

עמוס קושניר

ארגמן

זֶה דְּבַר הַתְּנִיּוֹם
לְעֵת עֲלוֹת בְּאַפִּם רֵיחַ מִלֶּךְ:
כְּנֻנוֹת הָאָרֶץ יְדוּעוֹת וּרְאוּיֹת
אֲבָל מֵעֲשָׂיו אֵינָם רְצוּיִים

הִנֵּה תִּמּוּ יוֹם קָרֵב וְעָרְבוּ.
גָּאָה וּמוֹכָס בָּא שְׂאוֹל הַמֶּלֶךְ
אֶל גֵּיא חֲזִיוֹן: בּוֹהֶה חֲלִיפּוֹת
מִשְׁכֻּמוֹ וּמִטָּה - בְּחָרְבוֹ הַשָּׁבָה
אֲחוּר, אֶל יָדוֹ הַשְּׂמְאֵלִית הַדּוֹאֲבָת,
וּבִטּוּרֵי גֵיסוֹתָיו הַנָּסִים תֵּל אֲבִיכָה

עוֹד מֵעַט הַכֵּל יִגְמַר:
מִבֵּית הַמְדַרְשׁ דְּרַבִּי נֹתָן
אֶל גַּל נְכֻלוֹת הַגְּבוּרָה הַנוֹאֲלָת
תְּשַׁלֵּךְ, רְטוּשָׁה, גּוֹפֶת יוֹנָתָן
וּנְחִירֵי רַמְכוֹ בְּדָם אֱלִיפֶלֶט

שִׁישׁוֹ שִׁישׁוֹ הַתְּנִיּוֹם
שִׁישׁוֹ וְשִׁמְחוֹ לְבָשׁוֹ חֵג:
יֵשׁ דָּם חֲדָשׁ בֵּין עֲשָׂבֵי הַבָּשָׂן
רֹאשׁ מִלֶּךְ חֲדָשׁ עַל טוֹר זִמְרַיִשָׁן
מְרַפֵּד בְּעֲצָמָיו אֶת חוֹמַת בֵּית שָׁן

מקהלה עליזה (מכתב לבו)

אֲנִי קוֹרֵא לְשֵׁרוֹתֵימָהֶם עַל שְׂמֵךְ
אֲנִי קוֹרֵא לָהֶם שְׁרוֹתֵי בּוֹ לְזִכְרֶךָ
כִּי בְּשֵׁרוֹתֵימָהֶם הִכֵּיתִי אוֹתְךָ

וְעַכְשָׁיו כָּל־מִקְהֵלָה בְּמִקְהֵלָה:
לְתִמְנֵי הַזֶּה יֵשׁ בְּעֵינָי
הַתִּמְנֵי הַזֶּה נִרְאָה כְּמוֹ אִשָּׁה

יֵשׁ בָּנוּ גִרְעוֹן
זֶהוּ מְעֻנֹת לֹא יוֹכֵל לְתַקֵּן

אוֹי לָנוּ כִּי נִגְרַעְנוּ
אוֹי כִּי רַב צָעַר לָנוּ

בְּשִׁבְזֵי כָל־שׁוֹאֲלִים עֲלֶיךָ
(אֶפְלוּ הַסֵּפֶר) בְּרַחוּב שֶׁל הוֹרֶיךָ
אוֹמְרִים כָּל־שְׂמֵת־גִּעְגְּעִים אֵלֶיךָ

וְעַכְשָׁיו כָּל־כְּפִים כְּפִים:
הַתִּמְנֵי הַזֶּה הוּא לֹא נוֹרְמָלִי
לְתִמְנֵי הַזֶּה יֵשׁ בְּעֵינָי הוֹרְמוֹנָלִית

יֵשׁ בָּנוּ שִׁבְרוֹן
זֶהוּ מְעֻנֹת לֹא יוֹכֵל לְתַקֵּן

אוֹי לָנוּ כִּי הִשְׁבַּרְנוּ
אוֹי כִּי בָּשָׂר לָנוּ
אִמָּא שְׁלֶךָ לֹא מְבִינָה לָמָּה וְאֵיךְ
לָךְ אֵלָיו לְאִמְסִטְרָדוּמֵמוֹרָה שְׁלוֹ לָךְ
אֲנִי לֹא יִדְבֵּר אֶתוֹ אֶפְלוּ הָעוֹלָם יִתְהַפֵּךְ

יֵשׁ בְּנוֹ פִּרְעוֹן
זֶהוּ מְעֵוֹת לֹא יוּכַל לְתַקֵּן

אוֹי לָנוּ כִּי נִפְרָעֵנוּ
אוֹי כִּי רַע רַע לָנוּ

וְעַכְשָׁו כָּלֶם בְּיַחַד
עַל הַתִּימְנֵי הַזֶּה אֵין פֶּחַד
הַתִּימְנֵי הַזֶּה אוֹכַל בַּתַּחַת